

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 561/2006,
annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006,
tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY)
N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85
kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1)

Muutettu:

			virallinen lehti
		N:o	sivu päivä
			määrä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009	L 300	88 14.11.2009

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)
N:o 561/2006,**

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006,

tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä joulukuuta 2005 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3820/85 ⁽⁴⁾ pyrittiin yhdenmukaistamaan sisämaan liikennemuotojen välisen kilpailun edellytyksiä erityisesti tieliikenteen alalla sekä parantamaan työoloja ja liikenneturvallisuutta. Näiden alojen kehitys olisi turvattava ja sitä on laajennettava.
- (2) Maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY ⁽⁵⁾ mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla rajoitetaan liikkuvien työntekijöiden viikoittaista enimmäistyöaikaa.

⁽¹⁾ EYVL C 51 E, 26.2.2002, s. 234.

⁽²⁾ EYVL C 221, 17.9.2002, s. 19.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. tammikuuta 2003 (EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 152), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 2004 (EUVL C 63 E, 15.3.2005, s. 11), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. huhtikuuta 2005 (EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 425). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 2. helmikuuta 2006, ja neuvoston päätös, tehty 2. helmikuuta 2006.

⁽⁴⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/59/EY (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

▼B

- (3) Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 tiettyjä säännöksiä, jotka liittyvät yhteisön sisällä kansallisessa ja kansainvälisessä tieliikenteessä toimivien kuljettajien ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskeviin sääntöihin, on ollut vaikea tulkita, soveltaa, panna täytäntöön ja valvoa yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, koska säännökset on muotoiltu väljästi.
- (4) On suotavaa, että kyseiset säännöt pannaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti täytäntöön, jotta saavutettaisiin niiden tavoitteet ja jotta sääntöjen soveltaminen ei menettäisi uskottavuuttaan. Sen vuoksi tarvitaan aikaisempaa selvemmät ja yksinkertaisemmat säännöt, joita sekä tieliikennealan yritysten että lainvalvontaviranomaisten olisi nykyistä helpompi ymmärtää, tulkita ja soveltaa.
- (5) Tämän asetuksen säännösten, jotka koskevat työoloja, ei tulisi vaikuttaa työmarkkinaosapuolten oikeuteen vahvistaa työehtosopimuksilla tai muulla tavalla määräyksiä, jotka ovat työntekijöille edullisempia kuin kyseiset säännökset.
- (6) On suotavaa, että tämän asetuksen soveltamisala määritellään selvästi yksilöimällä pääasialliset ajoneuvoluokat, joita se koskee.
- (7) Tätä asetusta olisi sovellettava tieliikenteeseen, jota harjoitetaan joko ainoastaan yhteisön alueella tai yhteisön, Sveitsin ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden välillä.
- (8) Kansainvälisessä maantieliikenteessä toimivien ajoneuvojen miehistöjen työstä 1 päivänä heinäkuuta 1970 tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AETR), sellaisena kuin se on muutettuna, määräyksiä olisi sovellettava edelleen sellaisilla ajoneuvoilla harjoitettavaan maanteiden tavaraj- ja henkilöliikenteeseen, jotka on rekisteröity jäsenvaltiossa tai AETR-sopimuksen sopimuspuolena olevassa maassa, koko matkan osalta, kun matka tehdään yhteisön ja sellaisen kolmannen maan välillä, joka ei ole Sveitsi tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolena oleva maa, tai tällaisen maan kautta. On tärkeää muuttaa AETR-sopimusta mahdollisimman pian ja mieluiten kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, jotta sen määräykset mukauteen vastaamaan tätä asetusta.
- (9) Jos tieliikenteessä käytettävä ajoneuvo on rekisteröity kolmannessa maassa, joka ei ole AETR-sopimuksen sopimuspuoli, AETR-sopimuksen määräyksiä olisi sovellettava yhteisön alueella tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden alueella tehtyyn matkan osaan.
- (10) Koska asiat, joista AETR-sopimuksessa määrätään, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, yhteisöllä on toimivalta neuvotella AETR-sopimuksesta ja tehdä kyseinen sopimus.
- (11) Jos yhteisön sisäisten sääntöjen muuttaminen kyseisellä alalla edellyttää vastaavaa muutosta AETR-sopimukseen, jäsenvaltioiden olisi toimittava yhdessä AETR-sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen saadakseen tällaisen muutoksen mahdollisimman pian kyseiseen sopimukseen.

▼B

- (12) Vapautuksia koskevaa luetteloa olisi ajantasaistettava, jotta se heijastaisi tieliikennealalla viimeksi kuluneiden yhdeksäntoista vuoden aikana tapahtunutta kehitystä.
- (13) Kaikki keskeiset käsitteet olisi määriteltävä seikkaperäisesti tulkinnan helpottamiseksi ja tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Lisäksi olisi pyrittävä siihen, että kansalliset valvontaviranomaiset tulkitsevat ja soveltavat asetusta yhdenmukaisesti. Tässä asetuksessa annettu viikon määritelmä ei saisi estää kuljettajaa aloittamasta työviikkoaan minä tahansa viikonpäivänä.
- (14) Noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset voisivat teiden varilla tehtävissä tarkastuksissa siirtymäajan jälkeen varmistaa sekä kyseisen päivän että sitä edeltävien 28 päivän osalta ajo- ja lepoaikojen noudattamisen.
- (15) Ajoaikoja koskevia perussääntöjä on selvennettävä ja yksinkertaistettava, jotta niiden noudattamista voitaisiin tehokkaasti ja yhdenmukaisesti valvoa digitaalisen ajopiirturin avulla tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ ja tämän asetuksen mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi pyrittävä pysyvän komitean välityksellä pääsemään yhteisymmärrykseen tämän asetuksen täytäntöönpanosta.
- (16) On käynyt ilmi, että asetuksen (ETY) N:o 3820/85 säännöt antavat mahdollisuuden suunnitella vuorokautiset ajoajat ja tauot siten, että kuljettaja voi ajaa liian kauan ilman täysipituista taukoa, mikä heikentää liikenneturvallisuutta ja huonontaa kuljettajien työoloja. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa jaettujen lepoaikojen järjestäminen siten, että väärinkäytökset estetään.
- (17) Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa sen soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden sosiaalisia oloja sekä parantaa yleistä liikenneturvallisuutta. Tämä toteutetaan pääasiassa säännöksillä, jotka koskevat vuorokautista enimmäisajoaikaa, viikoittaista enimmäisajoaikaa ja kahden peräkkäisen viikon aikana kertyvää enimmäisajoaikaa, säännöksellä, jonka mukaan kuljettajan on pidettävä säännöllisesti vähintään yksi viikoittainen lepoaika kahden peräkkäisen viikon aikana, sekä säännöksillä, joiden mukaan vuorokautisen lepoajan pituuden olisi joka tapauksessa oltava vähintään yhtäjaksoiset yhdeksän tuntia. Koska näillä säännöksillä taataan riittävä vapaa-aika ja otetaan huomioon noudattamisen valvontaa koskevista käytännöistä viime vuosien aikana saadut kokemukset, lyhennettyjen vuorokautisten lepoaikojen korvaamisjärjestelmä ei ole enää tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 432/2004 (EUVL L 71, 10.3.2004, s. 3).

▼B

- (18) Yhteisössä harjoitettavassa tieliikenteessä käytetään usein osalla matkaa lauttaa tai rautatietä. Sen vuoksi olisi annettava selvät ja asianmukaiset säännökset tällaista liikennettä koskevista vuorokautisista lepoajoista ja tauoista.
- (19) Ottaen huomioon, että rajojen yli harjoitettava tavara- ja henkilöliikenne lisääntyvät, liikenneturvallisuuden ja tehostetun täytäntöönpanon kannalta on suotavaa, että teiden varsilla tehtävien tarkastusten ja yritysten tiloissa tehtyjen tarkastusten piiriin kuuluvat muissa jäsenvaltioissa ja yhteisön ulkopuolisissa maissa käytetyt ajo- ja lepoajat ja tauot sekä niiden täydellisen ja asianmukaisen noudattamisen varmistaminen.
- (20) Kuljetusyrityksen vastuuta koskevia säännöksiä olisi sovellettava ainakin sellaisiin kuljetusyrityksiin, jotka ovat oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä, eikä säännösten tulisi estää oikeuskäsittelyjä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai avunantajina tämän asetuksen rikkomisessa.
- (21) Kuljettajien, jotka tekevät työtä usealle kuljetusyritykselle, olisi toimitettava jokaiselle niistä riittävät tiedot, jotta kyseiset yritykset voivat täyttää tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa.
- (22) Jäsenvaltioilla on edelleen oltava oikeus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä sosiaalisen kehityksen edistämiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi.
- (23) Kansallisten poikkeusten olisi heijastettava tieliikennealan muutoksia, ja ne olisi rajoitettava sellaisiin tekijöihin, joihin ei nykyään kohdistu kilpailupaineita.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi laadittava säännöt ajoneuvoille, joita käytetään säännöllisessä henkilöliikenteessä enintään 50 kilometrin pituisilla reiteillä. Tällaisten sääntöjen olisi annettava sallittuja ajoaikoja ja pakollisia taukoja ja lepoaikoja koskeva asianmukainen suoja.
- (25) Tehokkaan täytäntöönpanon kannalta on suotavaa, että kaikkea säännöllistä kansallista ja kansainvälistä henkilöliikennettä valvotaan käyttämällä yhdenmukaisia valvontalaitteita.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt sekä varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Yleisesti jäsenvaltioiden käytettävissä oleviin toimenpiteisiin olisi kuuluttava myös mahdollisuus estää ajoneuvolla ajaminen silloin, kun todetaan vakava säännösten rikkominen. Tässä asetuksessa olevien seuraamuksiin ja menettelyihin liittyvien säännösten ei tulisi vaikuttaa todistustaakkaa koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (27) Selvän ja tehokkaan noudattamisen valvonnan kannalta on suotavaa yhdenmukaistaa säännökset, jotka koskevat kuljetusyritysten ja kuljettajien vastuuta tämän asetuksen säännösten rikkomisesta. Tämä vastuu voi johtaa tapauksesta riippuen jäsenvaltioissa rikosoikeudellisiin, siviilioikeudellisiin tai hallinnollisiin seuraamuksiin.

▼B

- (28) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on selkeiden yhteisten ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskevien sääntöjen vahvistaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska tarvitaan yhteensovittettua toimintaa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (30) Koska kuljettajien alaikärajoista on tällä välin säädetty direktiivissä 2003/59/EY ⁽²⁾ ja kyseiset direktiivin säännökset on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä vuoteen 2009 mennessä, on tähän asetukseen sisällytettävä vain miehistön vähimmäisikää koskevat siirtymäsäännökset.
- (31) Asetusta (ETY) N:o 3821/85 olisi muutettava, jotta voitaisiin selventää kuljetusyrityksille ja kuljettajille asetettuja erityisvelvoitteita, edistää oikeusvarmuutta sekä helpottaa ajo- ja lepoaikoja koskevien rajoitusten noudattamisen valvontaa teiden varsilla tehtävissä tarkastuksissa.
- (32) Asetusta (ETY) N:o 3821/85 olisi muutettava myös oikeusvarmuuden turvaamiseksi siltä osin kuin on kyse uusista määräajoista digitaalisten ajopiirtureiden käyttöönotolle ja kuljettajakorttien saatavuudelle.
- (33) Kun asetuksella (EY) N:o 2135/98 on otettu käyttöön tallennuslaitteisto, jolla voidaan tallentaa sähköisesti kuljettajan toimet hänen kuljettajakortilleen 28 vuorokauden ajalta ja ajoneuvoa koskevat tiedot 365 vuorokauden ajalta, teiden varsilla tapahtuvia tarkastuksia voidaan tulevaisuudessa nopeuttaa ja laajentaa.
- (34) Direktiivin 88/599/ETY ⁽³⁾ mukaan tienvarsitarkastukset koskevat vain vuorokautista ajoaikaa, vuorokautisia lepoaikoja ja taukoja. Kun käytössä on digitaalinen ajopiirturi, kuljettajaa ja ajoneuvoa koskevat tiedot tallentuvat sähköisessä muodossa ja tietoja voidaan tarkastella elektronisilla laitteilla suoraan paikan päällä. Pittemällä aikavälillä tämä mahdollistaa säännöllisten ja lyhennettyjen vuorokautisten lepoaikojen, säännöllisten ja lyhennettyjen viikoittaisten lepoaikojen ja korvaavan vapaa-ajan noudattamisen valvomisen yksinkertaisella tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavaraj- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 ja neuvoston direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 76/914/ETY kumoamisesta (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 88/599/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1988, yhdenmukaisista menettelyistä pantaessa täytäntöön tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annettu asetus (ETY) N:o 3820/85 ja tieliikenteen valvontalaitteista annettu asetus (ETY) N:o 3821/85 (EYVL L 325, 29.11.1988, s. 55).

▼B

- (35) Kokemus osoittaa, että tämän asetuksen säännösten ja erityisesti kahden viikon jaksoa koskevien enimmäisajoaikojen noudattaminen voidaan varmistaa vain, jos teiden varsilla tapahtuviin tarkastuksiin perustuva tehokas valvonta kattaa koko kyseisen ajanjakson.
- (36) Digitaalista ajopiirturia koskevan oikeudellisten säännösten soveltamisen olisi oltava yhdenmukaista tämän asetuksen kanssa, jotta tieliikenteen sosiaalilainsäädännön tiettyjä säännöksiä voitaisiin valvoa ja panna täytäntöön optimaalisella tehokkuudella.
- (37) Asetus (ETY) N:o 3820/85 olisi selvyiden ja järkiperaistämisen vuoksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan maanteiden tavara- ja henkilöliikenteessä toimivien kuljettajien ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja koskevat säännöt sisämaan liikennemuotojen välisen kilpailun edellytysten yhdenmukaistamiseksi erityisesti tieliikenteen alalla sekä työolojen ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi. Tämän asetuksen säännöksillä pyritään myös edistämään jäsenvaltioiden seuranta- ja noudattamisen valvontakäytännön parantamista sekä työskentelytapojen parantamista tieliikennealalla.

2 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan maanteiden
 - a) tavaraliikenteeseen, jossa ajoneuvon suurin sallittu massa, mahdollinen perävaunu tai puoliperävaunu mukaan luettuna, on yli 3,5 tonnia; tai
 - b) henkilöliikenteeseen, jossa käytettävät ajoneuvot on rakennettu tai pysyvästi mukautettu yli yhdeksän henkilön kuljettamiseen, kuljettaja mukaan luettuna, ja tarkoitettu tällaiseen käyttöön.
2. Tätä asetusta sovelletaan ajoneuvon rekisteröintimaasta riippumatta tieliikenteeseen
 - a) ainoastaan yhteisön alueella; ja
 - b) yhteisön, Sveitsin ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen piiriin kuuluvien maiden välillä.
3. Edellä 2 kohdassa mainittujen alueiden ulkopuolella osittain suoritettaviin kansainvälisiin maantiekuljetuksiin sovelletaan tämän asetuksen sijasta AETR-sopimusta
 - a) yhteisössä tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevissa maissa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta koko matkaan;

▼B

- b) sellaisessa kolmannessa maassa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, joka ei ole AETR-sopimuksen sopimuspuoli, vain siihen osaan matkasta, joka on tehty yhteisön tai AETR-sopimuksen sopimuspuolina olevien maiden alueella.

AETR-sopimuksen määräykset olisi mukautettava tämän asetuksen kanssa, jotta tämän asetuksen keskeisimpiä säädöksiä sovelletaan koko AETR-sopimuksen osalta tällaisiin ajoneuvoihin yhteisön alueella tehtyyn matkan osaan.

3 artikla

Tätä asetusta ei sovelleta tieliikenteeseen, jossa käytetään seuraavanlaisia ajoneuvoja:

- a) säännöllisessä henkilöliikenteessä käytettävät ajoneuvot, kun kyseisen liikennereitin pituus on enintään 50 kilometriä;
- b) ajoneuvot, joiden suurin sallittu nopeus on enintään 40 kilometriä tunnissa;
- c) puolustusvoimien, väestönsuojelun, palokunnan ja yleisestä järjestyksestä vastaavien laitosten omistamat tai ilman kuljettajaa vuokraamat ajoneuvot, kun tieliikennettä harjoitetaan näille laitoksille osoitettujen tehtävien johdosta ja niiden valvonnassa;
- d) hälytys- tai pelastusajoneuvot, mukaan lukien humanitaarisen avun kuljettamiseen muuten kuin kaupallisesti käytettävät ajoneuvot;
- e) sairaanhoidon erikoisajoneuvot;
- f) hinausajoneuvot, joita käytetään enintään 100 kilometrin etäisyydellä niiden asemapaikasta;
- g) tekniikan kehittämiseen sekä korjausten ja kunnossapidon testaamiseen tarvittavat ajoneuvot ja uudet tai uudistetut ajoneuvot, joita ei ole vielä otettu käyttöön;
- h) ei-kaupalliseen tavarankuljetukseen tarkoitettut ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, joiden suurin sallittu massa on enintään 7,5 tonnia;
- i) hyötyajoneuvot, jotka ovat museoajoneuvoja sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa niillä ajetaan, ja joita käytetään ei-kaupallisiin tavarain tai henkilöiden kuljetuksiin.

4 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) ”tieliikenteellä” kaikkia yleisillä teillä kokonaan tai osittain tehtäviä matkoja, jotka tehdään henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen käytettävillä kuormatuilla tai kuormaamattomilla ajoneuvoilla;

▼B

- b) ”ajoneuvolla” seuraavien määritelmien mukaista moottoriajoneuvoa, vetoautoa, perävaunua tai puoliperävaunua tai näiden yhdistelmää:
- ”moottoriajoneuvo”: moottorikäyttöinen omalla käyttövoimalla tiellä kulkeva ajoneuvo, jota käytetään tavallisesti henkilöiden tai tavarankuljettamiseen ja joka ei pysyvästi kulje kiskoilla,
 - ”vetoauto”: moottorikäyttöinen omalla käyttövoimalla tiellä kulkeva ajoneuvo, joka ei pysyvästi kulje kiskoilla ja joka on erityisesti suunniteltu vetämään, työntämään tai siirtämään perävaunuja, puoliperävaunuja, laitteita tai koneita,
 - ”perävaunu”: ajoneuvo, joka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvon tai vetoauton,
 - ”puoliperävaunu”: etuakseliton perävaunu, joka on kytketty niin, että huomattava osa sen painosta ja sen kuorman painosta kohdistuu vetoauton tai moottoriajoneuvon;
- c) ”kuljettajalla” henkilöä, joka kuljettaa ajoneuvoa vaikka vain lyhyen ajan tai on mukana ajoneuvossa, jos hänen tehtäviinsä kuuluu varalaoitoimiakseen tarvittaessa kuljettajana;
- d) ”tauolla” aikaa, jonka kuluessa kuljettaja ei saa ajaa eikä tehdä muuta työtä ja joka käytetään yksinomaan lepäämiseen;
- e) ”muulla työllä” direktiivin 2002/15/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltä kaikkea työajaksi määriteltä toimintaa ajamista lukuun ottamatta, sekä myös kaikkea samalle tai toiselle työnantajalle tehtyä työtä joko kuljetusalalla tai sen ulkopuolella;
- f) ”vapaa-ajalla” yhtäjaksoista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla;
- g) ”vuorokautisella lepoajalla” vuorokautista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla ja joka käsittää ”säännöllisen vuorokautisen lepoajan” ja ”lyhennetyn vuorokautisen lepoajan”:
- ”säännöllisellä vuorokautisella lepoajalla” tarkoitetaan yhtäjaksoista, vähintään 11 tuntia kestävää vapaa-aikaa. Tämä säännöllinen vuorokautinen lepoaika voidaan vaihtoehtoisesti pitää kahdessa osassa, joista ensimmäisen on kestävä yhtäjaksoisesti vähintään kolme tuntia ja jälkimmäisen on kestävä yhtäjaksoisesti vähintään yhdeksän tuntia,
 - ”lyhennetyllä vuorokautisella lepoajalla” tarkoitetaan yhtäjaksoista vapaa-aikaa, joka kestää vähintään yhdeksän tuntia mutta vähemmän kuin 11 tuntia;
- h) ”viikoittaisella lepoajalla” viikoittaista aikaa, jonka kuljettaja saa käyttää haluamallaan tavalla ja joka käsittää ”säännöllisen viikoittaisen lepoajan” ja ”lyhennetyn viikoittaisen lepoajan”:
- ”säännöllisellä viikoittaisella lepoajalla” tarkoitetaan yhtäjaksoista, vähintään 45 tuntia kestävää vapaa-aikaa,

▼B

- ”lyhennetyllä viikoittaisella lepoajalla” tarkoitetaan yhtäjaksoista vähemmän kuin 45 tuntia kestävää vapaa-aikaa, joka voidaan ottaen huomioon 8 artiklan 6 kohdassa säädetyt edellytykset lyhentää vähintään 24 peräkkäiseksi tunniksi;
- i) ”viikolla” ajanjaksoa, joka alkaa maanantaina kello 00.00 ja päättyy sunnuntaina kello 24.00;
- j) ”ajoajalla” sen ajotoiminnan kestoa, joka on tallennettu
 - joko automaattisesti tai puoliautomaattisesti asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteissä I ja I B määritellyn tallennuslaitteiston avulla, tai
 - manuaalisesti, kuten asetuksen (ETY) N:o 3821/85 16 artiklan 2 kohdassa edellytetään;
- k) ”vuorokautisella ajoajalla” yhden vuorokautisen lepoajan päättymisen ja seuraavan vuorokautisen lepoajan alkamisen välillä tai yhden vuorokautisen ja yhden viikoittaisen lepoajan välillä kertynyttä yhteenlaskettua ajoaikaa;
- l) ”viikoittaisella ajoajalla” viikon aikana kertynyttä yhteenlaskettua ajoaikaa;
- m) ”suurimmalla sallitulla massalla” täyteen kuormatun ajoneuvon suurinta sallittua massaa;
- n) ”säännöllisellä henkilöliikenteellä” yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 684/92 ⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitettua kansallista ja kansainvälistä liikennettä;
- o) ”monimiehityksellä” tilannetta, jossa ajoneuvossa on kahden peräkkäisen vuorokautisen lepoajan välisinä tai yhden vuorokautisen ja yhden viikoittaisen lepoajan välisinä ajoaikoina ajamista varten vähintään kaksi kuljettajaa. Monimiehityksen ensimmäisen tunnin aikana toisen kuljettajan tai toisten kuljettajien läsnäolo on vapaaehtoista, mutta monimiehityksen muuna aikana läsnäolo on pakollista;
- p) ”kuljetusyriityksellä” tieliikennettä toisten lukuun tai omaan lukuunsa harjoittavaa, voittoa tavoittelevaa tai tavoittelematonta luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä, henkilöyhdistystä tai ryhmää, joka ei ole oikeushenkilö, sekä tieliikennettä toisten lukuun tai omaan lukuunsa harjoittavaa julkisen viranomaisen alaista elintä riippumatta siitä, onko se itse oikeushenkilö tai onko viranomainen, jonka alainen se on, oikeushenkilö;
- q) ”ajoajalla” yhteenlaskettua ajoaikaa siitä, kun kuljettaja aloittaa ajamisen lepoajan tai tauon jälkeen, siihen asti, kunnes hän pitää lepoajan tai tauon. Ajoaika voi olla yhtäjaksoinen tai siinä voi olla taukoja.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

II LUKU

MIEHISTÖ, AJOAJAT, TAUOT JA LEPOAJAT

5 artikla

1. Rahastajien alaikäraja on 18 vuotta.
2. Autonapumiesten alaikäraja on 18 vuotta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa autonapumiesten alaikärajan 16 vuoteen, jos
 - a) kyseistä tieliikennettä harjoitetaan yhdessä jäsenvaltiossa enintään 50 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon asemapaikasta, mukaan luettuna paikallishallintoalueet, joiden keskus sijaitsee kyseisellä etäisyydellä;
 - b) ikärajaa alennetaan ammatillista koulutusta varten; ja
 - c) noudatetaan työsuhdetta koskevia kyseisen jäsenvaltion kansallisia sääntöjä.

6 artikla

1. Vuorokautinen ajoaika saa olla enintään yhdeksän tuntia.

Vuorokautista ajoaikaa voidaan kuitenkin enintään kahdesti viikon aikana pidentää enintään kymmeneen tuntiin.
2. Viikoittainen ajoaika saa olla enintään 56 tuntia, eikä se saa johtaa direktiivissä 2002/15/EY säädetyn viikoittaisen enimmäistyöajan ylittymiseen.
3. Kahden peräkkäisen viikon aikana kertynyt yhteenlaskettu ajoaika saa olla enintään 90 tuntia.
4. Vuorokautisiin ja viikoittaisiin ajoaikoihin on sisällyttävä koko ajoaika, joka on ajettu yhteisön tai kolmannen maan alueella.
5. Kuljettajan on kirjattava ”muuksi työksi” 4 artiklan e alakohdassa tarkoitettu aika ja aika, jonka hän käyttää ajaessaan tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle kuuluvia kaupallisia tarkoituksia varten käytettävää ajoneuvoa, sekä kirjattava asetuksen (ETY) N:o 3821/85 15 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määritelty ”varallaoloaika” viimeisestä vuorokautisesta tai viikoittaisesta lepoajasta lähtien. Tämä on merkittävä käsin piirturilevyyn tai tulosteeseen taikka tallennettava käsin valvontalaitteeseen.

7 artikla

Neljän ja puolen tunnin ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä vähintään 45 minuutin yhtäjaksoinen tauko, jollei hän pidä lepoaikaa.

Tämä tauko voidaan korvata vähintään 15 minuuttia kestävällä tauolla, jota seuraa vähintään 30 minuutin tauko, joka puolestaan sijoitetaan siten, että noudatetaan ensimmäisen kohdan säännöksiä.

▼B*8 artikla*

1. Kuljettajan on pidettävä vuorokautiset ja viikoittaiset lepoajat.
2. Jokaisen 24 tunnin ajanjakson kuluessa edellisen vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan päättymisestä kuljettajan on täytynyt pitää uusi vuorokautinen lepoaika.

Jos se vuorokautisen lepoajan osa, joka sisältyy kyseiseen 24 tunnin ajanjaksoon, on vähintään yhdeksän tuntia mutta vähemmän kuin 11 tuntia, kyseistä vuorokautista lepoaikaa on pidettävä lyhennettynä vuorokautisena lepoaikana.
3. Vuorokautista lepoaikaa voidaan pidentää niin, että siitä tulee säännöllinen tai lyhennetty viikoittainen lepoaika.
4. Kuljettaja voi pitää enintään kolme lyhennettyä vuorokautista lepoaikaa kahden viikoittaisen lepoajan välillä.
5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, monimiehitykseen kuuluvan kuljettajan on 30 tunnin kuluessa vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan päättymisestä täytynyt pitää uusi vähintään yhdeksän tunnin vuorokautinen lepoaika.

6. Kahden peräkkäisen viikon aikana kuljettajan on pidettävä vähintään

- kaksi säännöllistä viikoittaista lepoaikaa, tai
- yksi säännöllinen viikoittainen lepoaika ja yksi lyhennetty vähintään 24 tunnin pituinen viikoittainen lepoaika; vähennys on kuitenkin korvattava vastaavalla yhtäjaksoisella vapaa-ajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

Viikoittaisen lepoajan on alettava viimeistään kuuden 24 tunnin jakson kuluttua edellisen viikoittaisen lepoajan päättymisestä.

▼M1

- 6a. Poiketen siitä, mitä 6 kohdassa säädetään, kansainvälisen satunnaisen henkilöliikenteen kuljettaja, sellaisena kuin tämä on määritelty kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/2009 ⁽¹⁾, voi lykätä viikoittaista lepoaikaa enintään kaksitoista perättäistä 24 tunnin jaksoa edellisestä säännönmukaisesta viikoittaisesta lepoajasta laskettuna, edellyttäen että:
- a) palvelun kesto on vähintään 24 perättäistä tuntia jossain toisessa jäsenvaltiossa tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvassa kolmannessa maassa kuin siinä, josta kuljetus lähti liikkeelle;
 - b) poikkeuksen soveltamisen jälkeen kuljettaja ottaa:
 - i) joko kaksi säännönmukaista viikoittaista lepoaikaa, tai
 - ii) yhden säännönmukaisen viikoittaisen lepoajan ja yhden lyhennettyn vähintään 24 tunnin pituisen viikoittaisen lepoajan. Vähennys on kuitenkin korvattava vastaavalla lepoajalla, joka käytetään kerralla ennen poikkeusjaksoa seuraavan kolmannen viikon loppua;
 - c) ajoneuvot on 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteen IB vaatimusten mukaisilla valvontalaitteilla; ja

⁽¹⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 88.

▼M1

- d) 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, jos ajo tapahtuu kello 22:n ja 6:n välisenä aikana, ajoneuvon miehitys kaksinkertaistetaan tai 7 artiklassa tarkoitettua ajoaikaa vähennetään kolmeen tuntiin.

Komissio seuraa tiiviisti tämän poikkeuksen käyttöä varmistaakseen, että taataan hyvin tiukkojen tieturvallisuutta koskevien ehtojen säilyminen, erityisesti tarkastamalla, että yhteenlaskettu kokonaisajoaika poikkeuksen kattamana ajanjaksona ei ole liiallinen. Komissio laatii viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2012 kertomuksen, jossa arvioidaan poikkeuksen vaikutuksia tieturvallisuudelle sekä siihen liittyviä sosiaalisia näkökulmia. Komissio tekee ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi tältä osin, jos se katsoo sen asianmukaiseksi.

▼B

7. Lyhennetystä viikoittaisesta lepoajasta korvauksena pidettävä vapaa-aika on liitettävä toiseen vähintään yhdeksän tunnin pituiseen lepoaikaan.

8. Vuorokautiset lepoajat ja lyhennetyt viikoittaiset lepoajat, jotka pidetään muualla kuin ajoneuvon asemapaikkakunnalla, voidaan kuljettajan valinnan mukaan pitää ajoneuvossa, jos siinä on asianmukaiset nukkumismahdollisuudet jokaista kuljettajaa varten ja ajoneuvo on pysäköitynä.

9. Kahdelle viikolle jakautuva viikoittainen lepoaika voidaan laskea jommankumman viikon lepoajaksi muttei molempien.

9 artikla

1. Kun kuljettaja seuraa lautalla tai junassa kuljetettavaa ajoneuvoa ja pitää säännöllisen vuorokautisen lepoajan, kyseinen lepoaika voidaan poiketen siitä, mitä 8 artiklassa säädetään, keskeyttää korkeintaan kaksi kertaa muun toiminnan vuoksi, joka saa kestää yhteensä enintään yhden tunnin. Tällaisena säännöllisenä vuorokautisena lepoaikana kuljettajalla on oltava käytettävissään vuode tai makuusija.

2. Aika, joka on käytetty matkustamiseen paikkakunnalle, missä toimiminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon kuljettajana alkaa, tai kyseiseltä paikkakunnalta palaamiseen, kun ajoneuvo ei ole kuljettajan kotona eikä hänen säännöllisenä asemapaikkanaan olevassa työnantajan toimipisteessä, saadaan laskea vapaa-ajaksi tai tauoksi vain silloin, kun kuljettaja on lautalla tai junassa ja hänen käytettävissään on vuode tai makuusija.

3. Aika, jonka kuljettaja on käyttänyt tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattoman ajoneuvon kuljettamiseen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon luo tai luota, kun se ei ole kuljettajan kotona eikä hänen säännöllisenä asemapaikkanaan olevassa työnantajan toimipisteessä, on laskettava ”muuksi työksi”.

III LUKU

KULJETUSYRITYKSEN VASTUU*10 artikla*

1. Kuljetusyritys ei saa maksaa palveluksessaan tai käytössään oleville kuljettajille ajomatkan ja/tai kuljetettujen tavaroiden määrän

▼B

perusteella palkkioita edes lisäpalkkioiden tai palkanlisien muodossa, jos tällaiset palkkiot saattavat vaarantaa liikenneturvallisuutta ja/tai saattavat kannustaa rikkomaan tämän asetuksen säännöksiä.

2. Kuljetusyrityksen on järjestettävä 1 kohdassa tarkoitettujen kuljettajien työ siten, että kuljettajat voivat noudattaa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja tämän asetuksen II luvun säännöksiä. Kuljetusyrityksen on annettava kuljettajalle asianmukaiset ohjeet ja tarkastettava säännöllisesti, että asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja tämän asetuksen II luvun säännöksiä noudatetaan.

3. Kuljetusyritys on vastuussa kuljettajiensa tekemistä rikkomuksista, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tämän vastuun edellytykseksi, että kuljetusyritys on rikkonut 1 ja 2 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta pitää kuljetusyrityksiä täysin vastuullisina. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon mahdollisen näytön siitä, että kuljetusyritystä ei kohtuudella voida pitää vastuullisena tehdystä rikkomuksesta.

4. Kuljetusyritysten, lähettäjien, huolitsijoiden, matkanjärjestäjien, hankkijoiden, alihankkijoiden ja kuljettajia välittävien toimistojen on varmistettava, että sopimusperusteiset liikenteen aikataulut ovat tämän asetuksen mukaiset.

5. a) Kuljetusyrityksen, joka käyttää asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteen I B mukaisilla valvontalaitteilla varustettuja ajoneuvoja ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoja, on

i) varmistettava, että ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidaan kaikki tiedot jäsenvaltion määräämin väliajoin ja että olennaiset tiedot kopioidaan useammin sen varmistamiseksi, että kaikki tiedot sen toteuttamista tai sen lukuun toteutetuista toimista kopioidaan;

ii) varmistettava, että kaikki ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidut tiedot säilytetään vähintään kaksitoista kuukautta niiden kirjaamisen jälkeen ja että tällaiset tiedot ovat tarkastusviranomaisen pyynnöstä saatavilla yrityksen toimitiloissa joko suoraan tai etäyhteyden avulla.

b) ”Kopioinnilla” tarkoitetaan tässä kohdassa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteessä I B olevan I luvun s alakohdassa esitetyn määritelmän mukaista kointia.

c) Komissio päättää 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava a alakohdan i alakohdan mukaisesti.

IV LUKU POIKKEUKSET

11 artikla

Jäsenvaltio voi soveltaa 6–9 artiklassa säädettyjä pitempiä vähimmäis-
taukoja ja -lepoaikoja tai lyhyempiä enimmäisajoaikoja, kun on kyse
tieliikenteestä, jota harjoitetaan ainoastaan sen alueella. Jäsenvaltion
on kuitenkin tällöin otettava huomioon työehtosopimukset ja muut
asianmukaiset työmarkkinaosapuolten tekemät sopimukset. Kansainväli-
sessä tieliikenteessä toimiviin kuljettajiin on kuitenkin sovellettava tätä
asetusta.

12 artikla

Saadakseen ajoneuvon sopivaan pysähdyspaikkaan kuljettaja voi poiketa
6–9 artiklasta siinä määrin kuin on tarpeen henkilöiden, ajoneuvon tai
kuorman turvallisuuden varmistamiseksi, jos hän ei siten vaaranna lii-
kenneturvallisuutta. Kuljettajan on tehtävä tällaisen poikkeamisen luon-
teesta ja syystä käsin merkintä valvontalaitteen piirturilevyyn tai valvon-
talaitteesta tulostettuun asiakirjaan tai työvuorolistaan viimeistään saa-
vuttuaan sopivaan pysähdyspaikkaan.

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat omalla alueellaan tai, kyseisen jäsenvaltion
suostumuksella, toisen jäsenvaltion alueella myöntää yksittäistapauksit-
tain asettamiensa edellytysten mukaisesti poikkeuksia 5–9 artiklan sään-
nöksistä seuraavanlaisilla ajoneuvoilla harjoitettavaan liikenteeseen, jos
tällaiset poikkeukset eivät vaaranna 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden
saavuttamista:

- a) viranomaisten omistamat tai ilman kuljettajaa vuokraamat ajoneuvot,
joita käytetään sellaisessa tieliikenteessä, jolla ei kilpailla yksityisten
kuljetusyritysten kanssa;
- b) maanviljelyä, puutarhaviljelyä, metsätaloutta, kotieläintaloutta tai ka-
lastusta harjoittavien yritysten käyttämät tai ilman kuljettajaa vuok-
raamat ajoneuvot, joita käytetään tavarankuljetukseen niiden omassa
yrittötoiminnassa enintään 100 kilometrin etäisyydellä yrityksen si-
jaintipaikasta;
- c) maa- ja metsätaloudessa käytettävät maatalous- ja metsätraktorit
enintään 100 kilometrin etäisyydellä ajoneuvon omistavan tai sitä
vuokraavan yrityksen sijaintipaikasta;
- d) ajoneuvot tai ajoneuvoyhdistelmät, joiden suurin sallittu massa on
enintään 7,5 tonnia ja

▼B

- joita yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 13 kohdassa määritellyt yleispalvelun tarjoajat käyttävät yleispalvelussa lähetyksen toimittamiseen, tai
- joita käytetään sellaisten materiaalien tai laitteiden kuljetukseen, joita kuljettaja tarvitsee työnsä yhteydessä.

Näitä ajoneuvoja saadaan käyttää enintään 50 kilometrin etäisyydellä yrityksen sijaintipaikasta ja sillä ehdolla, että ajoneuvojen kuljettaminen ei ole kuljettajan päätyö;

- e) ajoneuvot, joita käytetään yksinomaan pinta-alaltaan enintään 2 300 neliökilometrin suuruisilla saarilla, joita moottoriajoneuvoliikenteen käytettävissä oleva silta, kahlaamo tai tunneli ei yhdistä valtion muuhun osaan;
- f) tavaraliikenteessä käytettävät ajoneuvot, joiden käyttövoimana on maa- tai nestekaasu taikka sähkövoima ja joiden suurin sallittu massa, perävaunu tai puoliperävaunu mukaan luettuna, on enintään 7,5 tonnia ja joita käytetään enintään 50 kilometrin etäisyydellä yrityksen sijaintipaikasta;
- g) ajokortin tai ammattitaitoa osoittava todistuksen saamiseksi annettavaan ajo-opetukseen ja suoritettavaan tutkintoon käytettävät ajoneuvot, edellyttäen ettei ajoneuvoja käytetä kaupallisessa tavara- tai henkilöliikenteessä;
- h) ajoneuvot, joita käytetään viemärilaitoksen toiminnassa, tulvantorjunnassa vesi-, kaasu- ja sähkölaitosten toiminnassa, maanteiden kunnossapidossa ja valvonnassa, ovelta ovelle tapahtuvassa talousjätteiden keruussa ja kuljetuksessa, sähke- ja puhelinpalveluissa, radio- ja televisiolähetysissä sekä radio- tai televisiolähettimien tai -vastaanottimien tunnistamisessa;
- i) ajoneuvot, joissa on 10–17 paikkaa ja joita käytetään yksinomaan ei-kaupalliseen henkilöliikenteeseen;
- j) sirkusten ja huvipuistojen laitteita kuljettavat erikoisajoneuvot;
- k) erilaisissa hankkeissa käytettävät erityisvarusteiset liikkuvat ajoneuvot, joita käytetään pääosin opetustarkoituksiin ajoneuvon ollessa pysäköitynä;
- l) ajoneuvot, joita käytetään maidon keräämiseen maatiloilta ja maidonkuljetusastoiden tai eläinten ravinnoiksi tarkoitettujen maitovalmisteiden palauttamiseen maatiloille;
- m) rahaa ja/tai arvoesineitä kuljettavat erikoisajoneuvot;
- n) ajoneuvot, joita käytetään eläinjätteiden tai muiksi kuin elintarvikkeiksi käytettävien ruhojen kuljetukseen;

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

- o) yksinomaan maanteiden solmukohtiin liittyvillä alueilla, kuten satamissa, satamien ja muiden liikennemuotojen yhdistämiseksi perustetuissa terminaleissa (interport) ja rautatieterminaleissa, olevilla teillä käytetyt ajoneuvot;
- p) ajoneuvot, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen 50 kilometrin säteellä maataloilta paikallisille markkinoille ja päinvastoin tai markkinoilta paikallisiin teurastamoihin.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista, ja komissio ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

3. Jos 1 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttaminen ei vaaranna ja kuljettajia suojellaan asianmukaisesti, jäsenvaltio voi, saatuaan komission hyväksynnän, myöntää seuraavissa tapauksissa omalla alueellaan tätä asetusta koskevia vähäisiä vapautuksia sellaisilla ennalta rajatuilla alueilla käytettäviä ajoneuvoja varten, joilla asukastiheys neliökilometriä kohti on alle 5 asukasta:

- säännöllinen kotimaan henkilöliikenne, jonka aikataulun viranomaiset ovat vahvistaneet, jolloin voidaan sallia vain taukoja koskevat poikkeukset, ja
- omaan tai toisen lukuun harjoitettava kotimaan tavaraliikenne, joka ei vaikuta yhtenäismarkkinoihin ja jota tarvitaan tiettyjen elinkeinolojen ylläpitämiseksi kyseisellä alueella, kun tämän asetuksen vapautussäännöksissä asetetaan ajoneuvon käyttöetäisyyden yläraja 100 kilometriin saakka.

Tämän poikkeuksen mukaiseen tieliikenteeseen voi kuulua matka alueelle, jolla asukastiheys neliökilometriä kohti on 5 tai sitä suurempi, ainoastaan silloin, kun on kyse matkan aloittamisesta tai päättämisestä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava luonteeltaan ja soveltamisalaltaan oikeasuhteisia.

14 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat komission luvalla myöntää vapautuksia tämän asetuksen 6–9 artiklan säännösten soveltamisesta poikkeuksellisissa olosuhteissa harjoitettaville kuljetuksille, jos tällaiset poikkeukset eivät vaaranna 1 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

2. Kiireellisissä tapauksissa jäsenvaltiot voivat myöntää enintään 30 päivän ajaksi poikkeuksen, josta on ilmoitettava komissiolle välittömästi.

3. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kaikista tämän artiklan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen kuljettajiin sovelletaan kansallisia sääntöjä, jotka antavat sallittuja ajoaikoja sekä pakollisia taukoja ja lepoaikoja koskevan asianmukaisen suojan.

V LUKU

VALVONTAMENETTELYT JA SEURAAMUKSET

16 artikla

1. Kun on kyse ajoneuvoista, joita ei ole varustettu asetuksen (ETY) N:o 3821/85 mukaisesti valvontalaitteilla, tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan

- a) säännölliseen kansalliseen henkilöliikenteeseen; ja
 - b) säännölliseen kansainväliseen henkilöliikenteeseen, jonka reitin päätepisteet ovat linnuntietä enintään 50 kilometrin etäisyydellä kahden jäsenvaltion välisestä rajasta ja jonka reitin pituus on enintään 100 kilometriä.
2. Kuljetusyrityksen on laadittava liikenteen aikataulu ja miehistön työvuorolista, joista on kunkin kuljettajan osalta käytävä ilmi kuljettajan nimi, asemapaikka sekä etukäteen määrätyt ajoajat, muu työ, tauot ja varallaoloaika.

Jokaisella 1 kohdassa tarkoitettuun liikenteeseen määrätyllä kuljettajalla on oltava mukanaan ote työvuorolistasta sekä aikataulun jäljennös.

3. Työvuorolistaa koskevat vaatimukset ovat seuraavat:
- a) työvuorolistaan on merkittävä kaikki 2 kohdassa tarkoitettut tiedot vähintään 28 edellisen päivän ajalta; nämä tiedot on päivitettävä säännöllisesti vähintään kerran kuukaudessa;
 - b) kuljetusyrityksen johtajan tai hänen valtuuttamansa henkilön on allekirjoitettava työvuorolista;
 - c) kuljetusyrityksen on säilytettävä työvuorolista vuoden ajan sen voimassaolon päättymisestä. Kuljetusyrityksen on annettava siitä ote asianomaisille kuljettajille, jotka sitä pyytävät; ja
 - d) työvuorolista on pyydettyä esitettävä ja luovutettava valvontaviranomaiselle.

17 artikla

1. Jotta komissio voisi laatia joka toinen vuosi kertomuksen tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 soveltamisesta sekä kyseisen alan kehityksestä, jäsenvaltioiden on toimitettava sille tarvittavat tiedot päätöksen 93/173/ETY ⁽¹⁾ mukaisella vakiolomakkeella.

2. Tiedot on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen kaksivuotiskauden päättymistä seuraavan vuoden syyskuun 30 päivänä.

3. Kertomuksessa on myös ilmoitettava, miten 13 artiklassa säädettyjä poikkeuksia on sovellettu.

⁽¹⁾ EYVL L 72, 25.3.1993, s. 33.

▼B

4. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 13 kuukauden kuluessa kyseisen kaksivuotiskauden päättymisestä.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt, sekä toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 rikkominen ei saa johtaa useampaan kuin yhteen seuraamukseen tai menettelyyn. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä ja seuraamuksista koskevista säännöistä komissiolle 29 artiklan toisessa kohdassa säädettyyn päivään mennessä. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltion on annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus määrätä seuraamus yritykselle ja/tai kuljettajalle tämän asetuksen rikkomisesta, joka on todettu kyseisen jäsenvaltion alueella ja josta ei ole vielä määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.

Poikkeuksena tästä, jos todettu rikkominen

— ei ole tapahtunut kyseisen jäsenvaltion alueella, ja

— sen on tehnyt yritys, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, tai kuljettaja, jonka työpaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa,

jäsenvaltio voi 1 päivään tammikuuta 2009 asti seuraamuksen määräämisen sijasta ilmoittaa tiedot rikkomuksista sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yritys on sijoittautunut tai jossa kuljettajan työpaikka on.

3. Jos jäsenvaltio käynnistää menettelyn tai määrää seuraamuksen tietystä rikkomuksesta, sen on toimitettava tästä kuljettajalle asianmukainen kirjallinen näyttö.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on oikeasuhteisten seuraamusten järjestelmä, joka voi sisältää taloudellisia seuraamuksia ja jota sovelletaan, jos yritys tai siihen sidoksissa olevat lähettäjät, huolitsijat, matkanjärjestäjät, hankkijat, alihankkijat ja kuljettajia välittävät toimistot rikkovat tämän asetuksen tai asetuksen (ETY) N:o 3821/85 säännöksiä.

20 artikla

1. Kuljettajan on säilytettävä jäsenvaltiolta saamansa näyttö määrätystä seuraamuksista tai menettelyn käynnistämisestä siihen asti, kun sama tämän asetuksen rikkominen ei voi enää johtaa toiseen menettelyyn tai seuraamukseen tämän asetuksen säännösten nojalla.

▼B

2. Kuljettajan on esitettävä pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitettu näyttö.
3. Kuljettajan, joka on useamman kuin yhden kuljetusyrityksen palveluksessa tai käytettävissä, on toimitettava kullekin yritykselle riittävät tiedot, jotta se voi noudattaa II luvun säännöksiä.

21 artikla

Tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo, että tätä asetusta on rikottu tavalla, joka hyvin todennäköisesti vaarantaa liikenneturvallisuuden, sen on valtuutettava toimivaltaiset viranomaiset estämään kyseisellä ajoneuvolla ajamisen, kunnes rikkomuksen syy on korjattu. Jäsenvaltiot saavat käyttää pakkoa saadakseen kuljettajan pitämään vuorokautisen lepoajan. Jäsenvaltioiden on myös tarvittaessa peruutettava kokonaan tai määräajaksi yrityksen toimilupa tai rajoitettava sitä, jos yritys on sijoittautunut asianomaiseen jäsenvaltioon, tai peruutettava kokonaan tai määräajaksi kuljettajan ajo-oikeus tai rajoitettava sitä. Komissio laatii 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen suuntaviivat tämän artiklan säännösten yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän asetuksen soveltamisessa ja sen noudattamisen valvonnassa.
2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti vaihdettava keskenään kaikkia käytettävissä olevia tietoja
 - a) II luvussa vahvistettujen sääntöjen rikkomisesta, kun siihen ovat syyllystyneet ulkomailla asuvat henkilöt, sekä kaikista siitä määrätyistä seuraamuksista;
 - b) seuraamuksista, joita jäsenvaltiossa on sovellettu siellä asuviin henkilöihin, jotka ovat rikkoneet kyseisiä sääntöjä muissa jäsenvaltioissa.
3. Jäsenvaltioiden on lähetettävä säännöllisesti olennaiset tiedot tämän asetuksen säännösten kansallisesta tulkinnasta ja soveltamisesta komissiolle, joka saattaa nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden käytettäväksi sähköisessä muodossa.
4. Komissio edistää 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avulla jäsenvaltioiden tämän asetuksen kansallisesta tulkinnasta ja soveltamisesta käymää vuoropuhelua.

23 artikla

Yhteisön on aloitettava kolmansien maiden kanssa neuvottelut, jotka voivat osoittautua tarpeellisiksi tämän asetuksen täytäntöönpanemista varten.

24 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 18 artiklan 1 kohdassa perustettu komitea.

▼B

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

1. Jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio

a) tutkii tapaukset, joissa esiintyy eroja tämän asetuksen säännösten soveltamisessa ja täytäntöönpanossa ja jotka koskevat erityisesti ajoaikoja, taukoja ja lepoaikoja;

b) selventää tämän asetuksen säännöksiä yhteisen lähestymistavan edistämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio tekee 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätöksen suositeltavasta lähestymistavasta. Komissio ilmoittaa päätöksestään Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3821/85 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tässä asetuksessa sovelletaan tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 (*) 4 artiklan määritelmiä.

(*) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1”

2) Korvataan 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Valvontalaite on asennettava ja sitä on käytettävä jäsenvaltiossa rekisteröidyissä ajoneuvoissa, joita käytetään maanteiden henkilö- tai tavaraliikenteessä, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 561/2006 3 artiklassa tarkoitettuja ajoneuvoja. Asetuksen (EY) N:o 561/2006 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvot sekä ajoneuvot, joille on myönnetty vapautus asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisesta, mutta joihin ei enää sovelleta vapautusta asetuksen (EY) N:o 561/2006 nojalla, on saatettava tämän vaatimuksen mukaisiksi 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa asetuksen (EY) N:o 561/2006 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa mainitut ajoneuvot tämän asetuksen soveltamisesta.

3. Jäsenvaltiot voivat komission luvalla myöntää vapautuksen tämän asetuksen soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 561/2006 14 artiklassa tarkoitettuihin kuljetuksiin käytettäville ajoneuvoille.”.

3) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yrityksen on säilytettävä piirturilevyjä ja 15 artiklan 1 kohdan noudattamiseksi tehtyjä tulosteita käytön jälkeen vähintään yksi vuosi aikajärjestyksessä ja luettavassa muodossa ja annettava niistä jäljennös asianomaiselle kuljettajalle tämän pyynnöstä. Yrityksen on myös annettava jäljennös kuljettajakortilta kopioiduista tiedoista kyseisille kuljettajille, jotka pyytävät niitä, ja jäljennös paperitulosteena. Piirturilevyt, tulosteet ja kopioidut tiedot on pyynnöstä esitettävä tai luovutettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle.”.

4) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

— Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos kuljettajakortti vahingoittuu, toimii huonosti tai ei ole kuljettajan hallussa, kuljettajien on

a) matkansa alkaessa tulostettava yksityiskohtaiset tiedot kuljettajan ajamasta ajoneuvosta ja merkittävä tulostettuun asiakirjaan

i) seikat, joiden avulla kuljettaja voidaan tunnistaa (nimi ja kuljettajakortin tai kuljettajan ajokortin numero), sekä allekirjoituksensa;

ii) jäljempänä 3 kohdan toisen luetelmakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut ajanjaksot;

b) matkansa päätyttyä tulostettava valvontalaitteeseen tallennetut aikatie tiedot ja kirjattava siihen tekemänsä muun työn aika, varallaoloaikansa ja vapaa-aikansa matkan alussa tehdyn tulosteen ottamisen jälkeen, ellei tietoja ole tallennettu ajopiirturiin, ja merkittävä kyseiseen asiakirjaan yksityiskohdat, joiden avulla kuljettaja voidaan tunnistaa (nimi ja kuljettajakortin tai kuljettajan ajokortin numero), sekä kuljettajan allekirjoitus.”.

— Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun kuljettajat eivät ole ajoneuvossa eivätkä siten voi käyttää ajoneuvoon asennettua laitetta, jäljempänä 3 kohdan toisen luetelmakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettut ajanjaksot

a) on luettavasti ja piirturilevyä likaamatta merkittävä käsin, automaattisesti tai muulla tavoin piirturilevyyn, jos ajoneuvossa on liitteen I mukainen valvontalaite; tai

▼B

- b) ne on merkittävä kuljettajakorttiin käyttämällä valvontalaitteen käsinmerkintämahdollisuutta, jos ajoneuvossa on liitteen I B mukainen valvontalaite.

Jos liitteen I B mukaisella valvontalaitteella varustetussa ajoneuvossa on mukana useampi kuin yksi kuljettaja, näiden on varmistettava, että heidän kuljettajakorttinsa on asetettu ajopiirturiin oikeaan aukkoon.”.

— Korvataan 3 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

- ”b) ’muulla työllä’ tarkoitetaan maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY (*) 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä muuta toimintaa kuin ajamista, sekä myös kaikkea samalle tai toiselle työnantajalle tehtävää työtä joko kuljetusalalla tai sen ulkopuolella, ja se on merkittävä merkin alle;
- c) ’varallaoloaika’, joka on määritelty direktiivin 2002/15/EY 3 artiklan b alakohdassa, on merkittävä merkin alle.”.

(*) EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

— Poistetaan 4 kohta.

— Korvataan 7 kohta seuraavasti:

- ”7. a) Kuljettajan ajaessa ajoneuvoa, jossa on liitteen I mukainen valvontalaite, kuljettajan on milloin tahansa pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle
 - i) kuluva viikon piirturilevyt sekä kuljettajan edellisten 15 päivän kuluessa käyttämät piirturilevyt;
 - ii) kuljettajakortti, jos hänellä sellainen on; ja
 - iii) kaikki käsin tehdyt muistiinpanot ja tulosteet kuluvalta viikolta ja edeltäviltä 15 päivältä, joita tässä asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 561/2006 edellytetään.

Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen edellä i ja iii alakohdassa tarkoitetut ajanjaksot kattavat kuluva päivän ja edeltävät 28 päivää.

- b) Kuljettajan ajaessa ajoneuvoa, jossa on liitteen I B mukainen valvontalaite, kuljettajan on milloin tahansa pyynnöstä esitettävä valvontaviranomaiselle
 - i) kuljettajakorttinsa;
 - ii) kaikki käsin tehdyt muistiinpanot ja tulosteet kuluvalta viikolta ja edeltäviltä 15 päivältä, joita tässä asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 561/2006 edellytetään; ja

▼B

iii) piirturilevyt edellisessä alakohdassa tarkoitettulta ajalta, jos hän on tänä aikana ajanut liitteen I mukaisella valvontalaitteella varustettua ajoneuvoa.

Kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen ii alakohdassa tarkoitettu ajanjakso kattaa kuluvan päivän ja edeltävät 28 päivää.

c) Toimivaltainen valvontaviranomainen voi valvoa asetuksen (EY) N:o 561/2006 noudattamista piirturilevyjen, valvontalaitteen tai kuljettajakortin tallentamien näytölle tai kirjoittimelle tulostettujen tietojen ja, jollei näitä tietoja ole, minkä tahansa muun todistusvoimaisen asiakirjan avulla, joka osoittaa, että 16 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kaltaisia säännöksiä ei ole noudatettu.”.

27 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2135/98 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”1. a) Kahdennennestakymmenennestä päivästä alkaen siitä kun tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006 (*) on julkaistu, ajoneuvoissa, jotka otetaan käyttöön ensimmäistä kertaa, on oltava asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 olevan liitteen I B säännösten mukainen valvontalaite.

(*) EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1”

2) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet voidakseen toimittaa kuljettajakortit viimeistään kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 561/2006 on julkaistu.”.

28 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3820/85 ja korvataan se tällä asetuksella.

Asetuksen (ETY) N:o 3820/85 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaa sovelletaan kuitenkin edelleen direktiivin 2003/59/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyihin päivämääriin asti.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä huhtikuuta 2007, lukuun ottamatta 10 artiklan 5 kohtaa, 26 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 27 artiklaa, jotka tulevat voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.